

finde sig i, samtidig med at man har været utrolig fedtet og ikke har villet give noget som helst på landbrugsområdet.

Mener ordføreren også, at det er problematisk, at EU på den måde fører forhandlingerne, og at man på den måde arbejder med, at der skal ske fremskridt i forhandlingerne på alle områder? For det synes jeg er et meget stort problem.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Jeg tror, at spørgsmålet i meget høj grad er, hvordan man fortolker udtrykket om fremskridt på alle områder. Altså, vi er jo – i hvert fald de, der står bag forslaget til vedtagelse – enige om, at man kun når et tilfredsstillende resultat af en udviklingsrunde, hvis imødekomelserne sker meget asymmetrisk mellem den rige verden og udviklingslandene. Men det er jo ikke noget, der betyder, at man totalt skal afstå fra også at bede udviklingslandene om at bidrage til at gøre det internationale handelssystem mere åbent.

Med hensyn til tjenesteydelser mener jeg, at en ekstra grund til, at det ikke behøver at stå i en vedtagelse, er, der faktisk ikke er nogen, der forestiller sig, at ulandene vil blive underlagt sådanne tvangskrav i forhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg synes nu godt nok stadig væk, at problemet i forhandlingerne er den måde, som de rige lande opfører sig på over for ulandene.

Jeg har en opfattelse af, at når man laver en round for free, eller en gratis omgang, som vi kan oversætte det til på dansk, så handler det om, at vi kommer og tilbyder ulandene noget, uden at de skal give noget igen, for det er dem, der er de fattige, det er der, vi ser problemer med sult og med at opbygge et samfund, hvor folk har mulighed for uddannelse, sundhed og et værdigt liv i langt højere grad, end vi ser det i vores del af verden. Det er jo derfor, det skulle være en gratis runde for ulandene, og det er jo ikke det, vi ser i øjeblikket.

Det er derfor, jeg synes, det er ærgerligt, at der bliver refereret til, at der skal ske fremskridt i forhandlingerne på alle områder, for det giver den danske regering en katteløn til at kunne gå ind og bakke op om en forhandlingslinje fra Europa-Kommissionen, der jo repræsenterer alle EU-landene, til at fortsætte den meget, meget forkerte linje, som der bliver ført i øjeblikket.

Men jeg er da glad for, at ordføreren har en lidt anden fortolkning af det.

Jeg har et spørgsmål i forbindelse med, at ulandene skal »sikres adgang til at beskytte egenproduktion af basisfødevarer og industriopbygning«, som der står i forslaget til vedtagelse. Tænker ordføreren på nogle bestemte procentsatser? G33-gruppen har jo f.eks. anbefalet, at det skal hedde 20 pct. i den sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Det sidste spørgsmål tør jeg ikke sige at jeg har tilstrækkelig indsigt i til at sige, at det lige er det tal, men det kan da være et meget rimeligt forslag.

Med hensyn stadig væk til det der med fremskridt på alle områder synes jeg, det er vigtigt at holde fast i, at de fattigste udviklingslande faktisk ikke rigtig stilles over for nogen krav i disse forhandlinger. Det stiller sig lidt anderledes for den store mellemgruppe af lande, som jo ikke i alle henseender længere kan betegnes som udviklingslande i traditionel forstand.

Men tilbage til hr. Rune Lunds hovedpointe. Jeg er enig i, at der skal langt større bevægelighed fra de rige landes side, der skal også større bevægelighed med hensyn til EU's landbrugspolitiske indrømmelser, for at man kan få et tilfredsstillende resultat for udviklingslandene.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Lige først en enkelt præcisering. Altså, det er jo kun de allerfattigste ulande, der ikke stilles krav til, og det er jo også, fordi der ikke er noget marked der, som interesserer den rige verden, hvori mod der jo stilles krav til alle de øvrige ulande, og det er jo det, der er problemet: at man vil blive ved med at stille krav til ulandene for at opfylde den retfærdighed, der bør være, at handelen er mere lige mellem ulande og rige lande.

Kl. 15.40

Så er det jo velkendt, at det, at forhandlingerne er gået i hårdknude, skyldes EU's, altså de rige landes optræden og krav til ulandene.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at få uddybet lidt: Er det, der er lagt op til med den vedtagelse her fra den danske regering sammen med S, SF og De Radikale, udtryk for en korrektion af EU's hidtidige kurs i forhandlingerne, eller er det bare en fortsættelse?